

Snerken 2020

Sammendrag

De 6 deltakere ble innvilget oppgradert innkvartering i Snerken#2. Drengestua var kneppet opp komfortmessig og innbød først og fremst ikke til noe splittelser pga ulike losjikvalitet, slik vi opplevde i stabburet i fjor. Når det gjelder kost var det bestilt reprise, og Liv gikk igjen ut av seg sjæl og produserte deilig mat til et kompani i tillegg til å bedrive utvidet service når våre menn trengte det. Det som derimot ikke var på plass i året var været. Tross løpende dialog med Kronbæck ville ikke Gislefoss stille opp med skiløyper – og heller ikke sol. En stadig mer oppgitt Rennleder måtte bruke de siste ukene på utarbeidelse av plan B og C, og tilslutt D. I sistnevnte ble Snerken 2020 redusert fra 42 km ski til 18 km til fots. En del tvil og motbør boblet til overflaten, men heldigvis jobbet ledelsen i Full Sprekk IL massivt mot opinionen inn mot rennstart.

Vinterparadiset tilbød ikke Snerken skiføre i 2020.

Full Sprekks mann etter massiv lobbyinnsats i dagene før start.

Med erfaringen av Livs håndtering av desilitere og gram på kjøkkenet var det imperativt å få satt innveing før første måltid i årets renn. Den digitale vekten presenterte både overraskende og avslørende data og var siden gjenstand for en rekke kontrollveiinger, før og etter både måltider og dobesøk, gjennom helgen.

Middag fredag var preget av en mer løssluppen atmosfære enn fjoråret. En god start på helgen! På

disken stod igjen et assortert utvalg av svært velsmakende pastaretter.

Rennleder hadde ymtet frempå at 4 former var i overkant og at det nok ville holde med 2 i år.

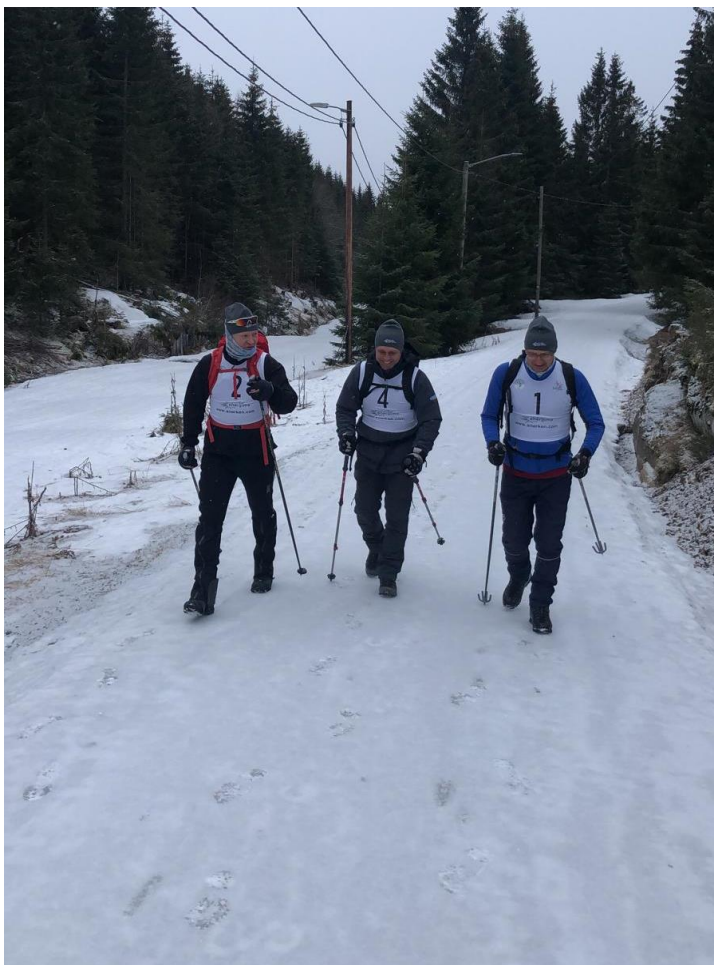
Liv nøyde seg med å redusere til tre, men mengden i de tre var nok likevel større enn i de fire i fjor. Resultatet ble nytt fokus rundt vekta til kvelds. Samtidig var det gjort større innhugg i alkohollager enn Rennleder hadde estimert. Litt bekymring med tanke på morgendagen der.

Frokost lørdag kunne ikke komme tidsnok for Team Aabeck, som var ferdig skiftet og dagsturpakket kl.06.45. Ventetiden ble lang, men klokka åttehundre stod en frokost i hotellklasse klar som avtalt. Til start en time senere var igjen gruppa klar på slaget, selv om Veerpalu stilte uforberedt uten staver. En tur i vedboden reddet situasjonen – det skulle vise seg å være viktig.

Full Sprekk IL hadde på forhånd fått innvilget opprettelse av egen Paraklasse. Det er vanskelig å se hvordan dette kunne rettferdiggjøre at kynikerne Aaby, Kleiven og Westerheim stilte med brodder – uten engang å ha søkt på forhånd. Var det behov for ekstra klasseinndeling i tillegg til vektklassene?

6 klare og glade menn, men samtidig et trist syn for vintersporten.

Allerede lenge før Vestlia er det klart at forholdene er svært krevende – på grensen til uforsvarlig. Støttesteg og helikopterarmer kommer med jevn frekvens på den planlagte rolige transportetappen ned til Junkertangen. Det viser seg samtidig at effekten av brodder nærmest er av psykologisk art – her lever alle farlig.

Særlig farlig er enhver nedoverbakke, og så tidlig i løpet er man ikke helt akklimatisert til forholdene. Særlig legger visstnok Rennleder igjen spor som vitner om uvettig fremferd her.

Uforsvarlige forhold.

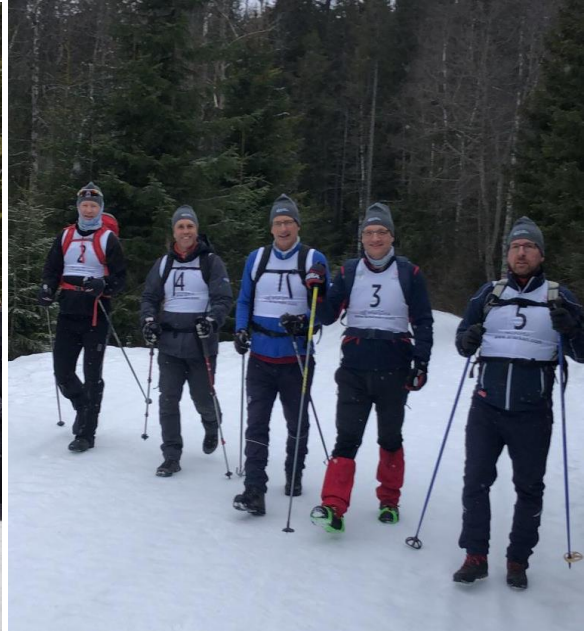
Klink is med et dryss av nysnø på toppen koster Velferdsstaten millioner årlig. Kunne det gå bra å forsere totalt 108 km for en gjeng 50-åringer?

Det blir «samling i bønn» nede ved Junkertangen der den første innlagte spurten skal flagges i gang. En overraskende etteranmelding dukker opp på Junkertangen. Herr Håvaldsen gratulerer oss alle med en god start og ønsker oss lykke til videre. Et viktig energikick her, og heldigvis blir Håvaldsen med videre på turen!

Det er tydelig at Bærum Kommune og Energima har planlagt å gå for grønn trøye og tar tidlig ledelsen bortover mot Myggheimkrysset. Aaby tar seieren, mens brødrene A tar 3. og 4.

Herr Håvaldsen hang seg på ved Junkertangen og ble med videre som en skikkelig teambulider. Her på Haveråsen.

Pelotonen samlet etter første sprint ved Sandungen.

Forbi demningen begynner Team Aabæck å planlegge dagens bad på tilbaketuren. For oss vanlig dødelige virker det som fullstendig meningsløs galskap, men time will show. Ny samling i bunn av Haveråsen der dagens første klatrestrekk har sin start. De 0,9 km opp Alpe d'Haveråsen er klassifisert som HC, så her er det poeng å hente. Allerede fra start er det klart at Veerpalu har blinket seg ut

polkadot-trøya som årets plaster på såret etter fjorårets katastrofe. Det settes fart fra start, men Aaby har krefter og ambisjoner også her og henger seg på. Rennleder hadde også en drøm om denne prestisjetrøya, men virker totalt uforberedt på at det blir satt fart med en gang. Han sover rett og slett i timen og klarer aldri å tette de 40m som glipper i starten. Han er imidlertid nærme nok til å se at Veerpalus lette steg blir for tøffe for Aaby i snøbygene på løypas høyeste punkt. Her er det faktisk fortsatt spor av vinteren 2019 i tillegg til nye friske fnugg som kommer stadig tettere fra oven.

Vinteridyll når Lumbago og Full Sprekk lar poeng være poeng og fulle av omsorg for hverandre når toppen av Alpe d'Haveråsen.

Coronaserum og nøtter fra Safety-pack og Håvaldsens gledeseliksir var godt å ha på Markas tak.

Ved Øyevann brekker løypa ut mot Vestergyllen, og her er det helt andre forhold. Det er gjort lite grunnarbeid fra Roll her ute. Det gjør at den livsfarlige issålen ikke er her, men til gjengjeld er det svært utfordrende for føtter og ankler. Full Sprekk går for alvor inn i overlevelsesmodus og stemningskifte. Lumbago blir villig støttehjul. Aaby og Veerpalu legger imidlertid igjen av gårde i hundre på kategori 2-klatringen ute på Bråtan. Begge har nok lært noe nytt - både om geografien her ute og at et klatrestrekk ofte slutter på et toppunkt. Først etter 600m ekstra nedoverbakke finner Veerpalu ut at han sikkert har tatt poengene.

Målgang etter klatrestrekk til Platou de Brenna – nede i dumpa ved Engersetra.

Vi er nå halvveis og kun halvannen kilometer fra Vestergyllen, der en lengre pause er planlagt. Aaby er mest opptatt av nye spurtpoeng med målgang på Vestergyllen, mens andre tar ansvar for fellesskapet og tenker på ved og pølser.

Full Sprekk investerer igjen voldsomt i Gerhardsenprisen og begynner vedsankingen allerede en kilometer før mål.

For en plass Vestergyllen er! Under furua, med en fantastisk utsikt, gjør vi opp bål. Her skal vi plassere en Snerken-benk til sommeren. Til glede for allmuen.

Skogvokter Kronbæck i aksjon

Dagens lunsj består av pølser i lomper, med løk og ketsjup. Rennleder erklærer at sennep er for homser, og dette utløser et lite ukontrollert rusj av uønskede, grove og krenkede uttalelser om meget og mangt. Uvurderlige bidrag til fellesskapet drukner litt her, men Rennleder merket seg at:

- Aaby er flink til å tenne bål og koke kaffe
- Lumbago spikker et spyd (til seg selv) og har med to ekstra kaffekopper
- Veerpalu spikker spyd
- Full Sprekk har sekken full av godsaker og byr på både konfekt og eliksir
- Westerheim mener at dette er en Negerpølse

Prima Team-building på Vestergyllen

På Vestergyllen ser vi forresten dagens første menneske, en sånn idiot på fat-bike. Han ser heldigvis ikke oss, for vi ser sikkert stein gjerne ut vi også, men vi koser oss.

Til slutt må vi dog bryte opp. Det er småkjølig, og vi har fortsatt 7,5 tunge kilometer hjem til Liv. Det er viktig å sørge for skikkelig slukking av bål i felt, og i mangel av annet fungerer både kaffe og urin til formålet. Takk til Aaby for rikelig bidrag.

Straks etter avgang blir det kritisk tydelig at vår mann i Paraklassen har gått på en smell og mistet kontroll over de fleste ledd i kroppen. Ustø gange, smerterier og fall i sakte og rask film preger turen ned til bedre forhold på Engerseterveien. Den selverklærte 70-åringen er med ett blitt 80, og undertegnede og Lumbago speider seriøst etter gode emner for bærelagning.

Full sprekk nådde toppen på Gyllen..

Ned mot Sandungen er det igjen klar for spurtstrekk, og det er klart at Westerheim ikke har hurtigheten til Aaby, som avgjør den grønne trøya med nok en seier. Faktisk er det Lumbago som er nærmest når han for første gang i dag setter inn et støt. Det skulle han ikke gjort. Dagens andre dobesøk i friluft er uunngåelig etter dette selv om han enn kjemper mot og håper å komme seg helt hjem.

Det snør stadig tettere, det er tunge bein og strekk i feltet rundt Sandungen. Planene om bad ved demningen forbigås i stillhet og Håvaldsen har ikke lenger den samme effekten. Selv ikke et møte med to artsfrender av hunnkjønn bringer oss ut av bobla.

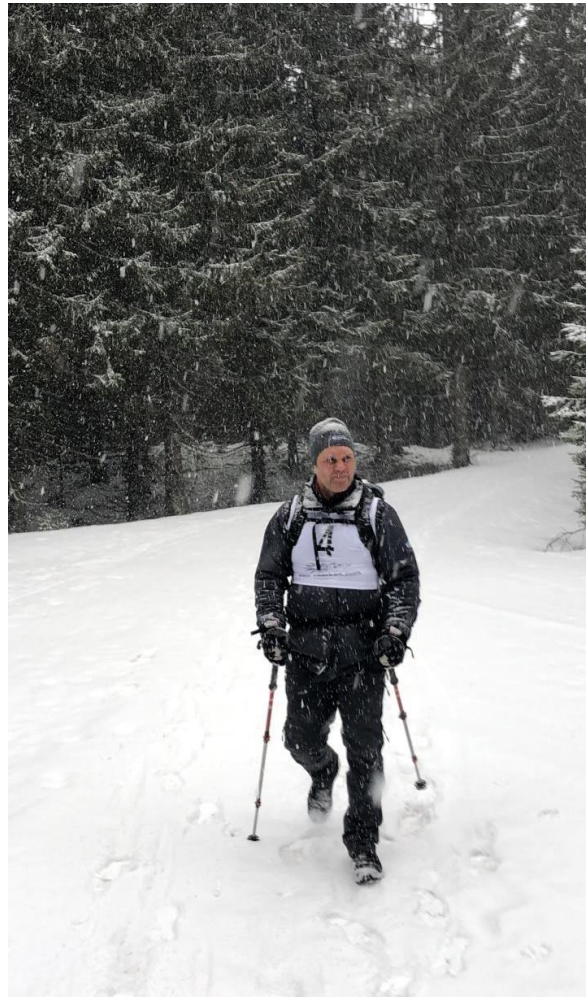
Spurtpris ved Sandungen, og Lumbago har ennå ikke skjønt de fulle konsekvenser.

Endelig nede ved Sandungen, men det er nære full sprekk for Full Sprekk's mann.

Tilbake ved Junkertangen er det klart for dagens siste klatrestrekk, opp Col de Vestlia. Den er lang og upreparert. Veerpalu har i praksis sikret trøya, men Rennleder har ambisjoner om å ta andreklassen fra Bærum Kommunes mann. Jeg setter derfor tonen fra bunn, og det er tidlig klart at Westerheim igjen kommer til å måtte ta til takke med en fjerdeplass. Etter ¼ av stigningen hører jeg tydelig at strikken til Aaby ryker og alt virker greit. Men han er seig jævel og kommer tilbake selv om han høres ut som en hvalross bak der.

En ny fartsøkning må til, og Veerpalu begynner med ett å løpe. Det ble støtet for Aaby, men har ikke idioten oversikt og skjønt at jeg må ha ham mellom meg og Aaby her? Isteden kjører han også meg nådeløst av bakhjulet og mine planer renner ut i snødrevet opp mot Vestlia.

Det blir lang venting på toppen, men endelig kommer en skadeskutt og tapper Kronbæck til syne. Men han kan da umulig ha parkert Kleiven med det steget han har nå?! Nei, Kleiven har gitt tapt for naturens krefter nede i bakkene her og kommer omsider, lettere i steget, til topps.

Det er bare sjarmøretappen igjen, og på toppen av Solljordet trekker Full Sprekk fram selveste Sir Churchill som forfriskning.

Herfra er det bokstavelig talt lett terreng. Vi mottas med jubel av Liv på tunet og vel inne kommer blytunge skoleboller på bordet akompagnert av kakao med krem og rom. Det er afterskistemning på gården.

Her lukter det kanackas og sen kveld lang vei. Rennleder tar ansvar og flytter frokost fra 09-10 søndag morgen.

Imidlertid slo dette helt feil ut. Den lange turen og den friske luften kombinert med Håvaldsen & co fra kl.09.30, gjorde at Livs treretters bankettmiddag ble som den berømte prikken over i-en.

Overspiste trakk vi oss tilbake og slikket våre sår med enda flere kontrollveinger. Det er stygt å si det, men det var lights out kl.22.30. Lumbago savnet de spreke 40-års vennenes sine som sikkert hadde holdt det gående med horer og sprit til de sene timer.

Han om det. Jeg tror det ble en oppbyggelig dag i hyggelig lag. Bare se hva dette døgnet gjorde med Full Sprekk's mann:

Full Sprekk ETTER målgang.

Afterski med skoleboller og kakao med krem og Rom. Takk for løpet!

Et paradoksalt hjertesukk til slutt. Søndag morgen våkner vi til dette. Er det mulig å ha marginene så imot?

